

hende og dinglede med Benene. Per kunde ikke høre, hvad de talte om; men Svendens bredtskaarne Grin og den forstilte Forbitrelse, hvormed Pigebarnet ved Hjælp af Foden søgte at holde hans Hænder fra sig, gjorde alle Ord overflødige.

Per smilte, mens han i Tankerne legede med Fru Engelhardt paa samme Maade. Ja, Natten var tilende nu, Livet vaagnede paany, og Elskovsdriften magttog Menneskene allerede paa fastende Hjerte. — Og nu begyndte Fabriksfløjterne at lyde. Han lyttede helt andægtig til dem. Først hørtes et Par Stykker ude paa Nørrebro, saa en paa Kristianshavn, tilsidst lød de alle-vegnefra — et hundredstemmigt Hanegal, en ny Tids Ottesang, der engang skulde mane alle Mørkets og Overtroens Spøgelser uigenkaldelig i Jorden!